

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2017. október

XXIV. évf. 10. szám

REFORMÁCIÓ 500

Ady Endre, Karácsony című versét így kezdi: „Ma tán a béke ünnepelne...”, s amikor 2017-ben a Reformáció 500. évfordulójára emlékezünk, őszinte alázattal kell kérdeznünk magunkat: Ünneplünk? Mit ünneplünk? Egy történelmi időpontot? Kimagasló egyéniséget, vagy egyéniségeket? Egyáltalán sejtjük, hogy a Reformáció milyen hatással van korunk emberére?

Sajnos a hittan és konfirmációi előkészítés alkalmain háttérbe szorul az egyháztörténelmi rész. Így nem csoda, ha sokan büszkén mondják: én református vagyok, de gyermekük, unokájuk már nem az, s ha a lelkész, helyállásra buzdítana, akkor meglepő magatartást tapasztalhat. Nem kevés református ma úgy látja, hogy más felekezetek erősebbek, jobban szervezettek, de mindez nem jelenti azt, hogy igazabb, vagy egyedül igazi! Fontos tehát, hogy meglássuk, mi nem történelmi emlékűnnepet tartunk, hanem megismerve mennyei Atyánknak a történelem folyamatában

megmutató üdvözítő szeretetét, hála adunk a történelem eseményeinek igei látásáért!

Eddigi ünnepi alkalmak túlnyomó többsége emlékezés, múltidézés, jelkép-állítás kategóriába sorolható, ahol a bizonyoságtevők igyekeznek valami előremutatót megfogalmazni több-kevesebb sikerrel, de, hogy ebből mi marad meg hitformáló és erősítő üzenetként, azt majd a mindennapok hitélete mutatja meg. Miként tette a Lélek Luther bizonyosságtételét ilyen átfogó hatású szolgálattá?

1. Luther a mindennapi élet, az egyházi élet és a szerzetesi élet terén megtapasztalta, mennyire a hazugság, az alakoskodás, a látványosság és az

igazságtalanság jellemzi leginkább a társadalmat. Családi körben, tanulmányai folyamán azt is látta milyen nyomasztó ebben az igazságtalan és önáltató világban az emberek élete. Maga az akkori egyház is tudatában

Luther szülőháza Eislebenben, háttérben a templom, ahol megkeresztelték

volt ennek a helyzetnek, de az a „megoldás”, amit felkínált az emberek számára, még inkább elmélyítette a problémát. A lelki válságokat, a hit meggyengülését, az egyháztól való eltávolodást nem lehetett, és ma sem lehet látványosságokkal, (Bazilikák és épületek építésével) megoldani. Hatástalanoknak bizonyulnak a nagy búcsújárások, és a búcsúcédulák árusítása. Luther mindezt saját hitéletében tapasztalja meg. Hiába vonul be az Ágoston-rend kolostorába, mindez nem hoz sem lelki békét, sem hitbeli tisztánlátást. A kegyelem Ura azonban ennek a rendnek a keretében igazgatja elhívott bizonyoságtevője életét, s érteti meg vele, hogy az igazság, és megigazulás nem emberi hatalom, tekintély, esetleg anyagi áldozatok függvénye, hanem egyedül Isten Igéje által ismerhető meg. Ha ahhoz kívánunk eljutni, ha azt kívánjuk befogadni, akkor el kell távolítanunk mindent, ami eltakarja körülöttünk, de le kell mondani arról is – és ez a nehezebb –, ami belső, lelki, szellemi, érzelmi akadályként állja utunkat. Luther a Szentlélek vezetésével végigmegy

Szerkesszük együtt !

szeretetnaptar@gmail.com

Szeretettel hívjuk fel a lelképásztorok, presbiterek, gyülekezeti tagok figyelmét, hogy gyülekezeti tudósításaikkal, fényképekkel teljesebbé tehetik egyházi életünk naptári összefoglalóját.

A beszámolókat szerkesztőségünk E-mail címére, a szeretetnaptar@gmail.com; vagy postai címére, Ref. Lelkészi Hivatal 076 74 Drahnov 216, küldhetik. **Beküldési határidő 2017. október 16!** A határidő után érkezett anyag megjelenését nem garantáljuk. Amennyiben nem kapnak visszajelzést elektronikus levelükre, kérem lépjenek telefonos kapcsolatba a szerkesztőséggel. Előre is köszönjük segítségüket.

Csoma László

ezen az úton, ami persze nem tökéletességet jelent, hanem a kegyelem útján haladó ember belső küzdelmeit (Wartburg várában a reformátor szobájának tintafoltja), hitbeli érlelődését, s az Isten szeretetébe vetett bizalmat, hogy az Úr minden nap megadja azt az igei világosságot, amely az aznapi szakasz megtételéhez szükséges.

2. Ma élő reformátusokként megélhetjük ezt az évfordulót, s bizonyára azért, hogy, mert Isten ezáltal is üzeni kíván nekünk, valami nincs rendben világunkban! A Kísértő ismét látványtömeggel, hazugságokkal, igazságtalanságokkal, tévelygésekkel akarja eltakarni az Ige igazságához vezető utat. Az Úr elhívottjaiként a

mi felelősségünk, hogy a nekünk adott kegyelem erejével élünk, vagy sem! Az 500 éves évforduló arra akar bátorítani, hogy még inkább az ige szerint élő református hívek legyünk, akik nem a „régidicsőség” homályába révednek, hanem személyes hitükkel megőrzik és gyarapítják Urukától kapott talentumaikat.

3. Végül egy történelmi összehasonlítás. A reformáció nemzetünket a maihoz nagyon hasonló helyzetben érte. Elvilágiasodott egyháziak, csak saját hasznukat kereső, széthúzó világiak, mohamedán invázió, amely egész földrészünket szeretné elfoglalni. Van Európa közepén egy ország, amelynek 90%-a megnyitja szívét az Ige vilá-

gossága előtt, s lett ereje a megmaradáshoz még akkor is, amikor a Habsburg Nyugat, a mohamedán Kelet felosztja egymás között, s csak harctérnek használja. Isten ad egy maradék országot, amelyben a toleranciát nem kell „importálni”, hanem az Igéből fakadóan valósul meg. A befogadott Ige ad elég erőt, ahhoz, hogy a török fennhatóság alatt élők ne hagyják el keresztyén hitüket, de elég erőt ad a hitvalló élethez az öntelt Nyugat vallási türelmetlenségével, bálványimádásával szemben is. Isten a változó világban az örökkévaló Ige igazságának erejére emlékeztet, és tanít minket, hogy a megtartott kegyelem mai hitvallói lehessünk. Úgy legyen!

Csoma László

Isten éltesen, Reformáció!

Biciklis zarándoklatok, futóversenyek, táborok, tanulmányi kirándulások színesítik az ilyenkor megszokott ünnepi programokat a Kárpát-medencei reformátusok között. A reformáció ötszázadik évfordulójára fókuszáló emlékevet határok feletti egységben ünnepli a magyar református egyház. Nagy népszerűségnek örvendenek a kerékpáros emlékezések, amelyek során történelmi helyszíneket keresnek fel a templomból kilépő hívek és lelkészek. Mintegy azt jelezve a kevésbé elkötelezett keresztyének számára, hogy a mai egyházi élet már koránt sem csupán az istenházán belül zajlik, és az egyház mai társadalmi szerepvállalása sem csupán a vasárnapi istentiszteletekre szorítkozik, hanem a közösségek teljes életét behálózza, erősíti, megszólítja.

Az árral szemben úszunk; mi itt Magyarországon szembe fordultunk a korszellemmel, nyilatkozta Balog Zoltán a nemrég befejeződött református szárszói konferencián arról, hogy bár még mindig, és szinte már csak megszokásból keresztyén Európáról szoktunk beszélni, ugyanakkor a keresztyénség mindenhol erősödik, kivéve a vén kontinentst. Ez és az európai migrációs válsággal kéz a kézben járó merényletsorozatok, az ISIS európai partra szállása, az a humanizmust és irgalmat nem ismerő iszlám fundamentalizmus megjelenése, furcsa és szomorú kettőséget nyújt a reformáció emlékévének. De ugyanakkor valami megnyugtató békesség-érzetet is, hiszen mi itt nyugodtan emlékezhetünk templomokon kívül és belül. Európa keleti felében még béke van. A magunk által megteremtett biztonság.

Persze a jubileumi év nem csak az emlékezés alkalma, de jövőbetekintő útkeresés is. Mert miközben Európa elfelejt keresztyénség-anyanyelvén beszélni, a magyar keresztyén egyházaknak, szintén Balog miniszter gondolatával, újra és újra meg kell újítanunk a nyelvünket, és úgy megfogalmazni, hogy a mai ember is értse. Hogy célba találjon az üzenet. A református szárszói konferencia idején újraindulása is azt jelzi, a protestánsok nem csak ünnepelni akarnak, de a jelen nemzeti sorskérdéseivel kapcsolatban is szeretnének véleményt nyilvánítani. Mindez annak a tükrében lehet igazán fontos, ha arra gondolunk, a nyugat-európai egyházak jórészt tájbasimuló, a politikai korrektséggel egy követ fújó, lepacszó magatartása, illetve cinkos hallgatása

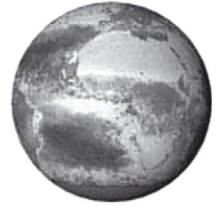
hozzájárult azon események kiváltásához, amiket mostanság a híradók beszámolóiban heti rendszerességgel látunk.

A reformáció jubileumi esztendeje nemcsak a protestánsok, de minden ökumenében gondolkodó, egymást tisztelő és elfogadó magyar keresztyén ünnepévé is válhat. Egy olyan út megtételéért adunk hálát, amely a továbblépés nagy lehetőségét is tartalmazza, és amelyen minden nap szükséges a krisztusi kegyelemből nyert hitbeli megújulás megtapasztalása - tegnap, ma és holnap egyaránt.

Fábián Tibor

B I B L I A O L V A S Ó			
v e z é r t a r t a l e k			
1.	Sz.	Ez 14, 1-11	Jn 19,28-37
2.	Cs.	Ez 14,12-23	Jn 19,38-42
3.	P.	Ez 15	Jn 20, 1-10
4.	Sz.	Ez 16, 1-34	Jn 20,11-18
5.	V.	Ez 16,35-52	Jn 20,19-23
6.	H.	Ez 16,53-63	Jn 20,24-29
7.	K.	Ez 17, 1-10	Jn 20,30-31
8.	Sz.	Ez 17,11-24	Jn 21, 1-14
9.	Cs.	Ez 18, 1-20	Jn 21,15-19
10.	P.	Ez 18,21-32	Jn 21,20-23
11.	Sz.	Ez 19	Jn 21,24-25
12.	V.	Ez 20, 1-31	Gal 1,1-5
13.	H.	Ez 20,32-44	Gal 1, 6-9
14.	K.	Ez 21, 1-12	Gal 1,10-24
15.	Sz.	Ez 21,13-22	Gal 2, 1-10
16.	Cs.	Ez 21,23-37	Gal 2,11-14
17.	P.	Ez 22, 1-22	Gal 2,15-21
18.	Sz.	Ez 22,23-31	Gal 3, 1-5
19.	V.	Ez 23, 1-21	Gal 3, 6-18
20.	H.	Ez 23,22-35	Gal 3,19-29
21.	K.	Ez 23,36-49	Gal 4, 1-7
22.	Sz.	Ez 24, 1-14	Gal 4, 8-11
23.	Cs.	Ez 24,15-27	Gal 4,12-20
24.	P.	Ez 25	Gal 4,21-31
25.	Sz.	Ez 26	Gal 5, 1-6
26.	V.	Ez 27	Gal 5, 7-15
27.	H.	Ez 28	Gal 5,16-26
28.	K.	Ez 29	Gal 6, 1-10
29.	Sz.	Ez 30	Gal 6,11-18
30.	Cs.	Ez 31	Kolossé 1,1-8

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

CALVIN, CALVIN, CALVIN – DE NEM A KLEIN, HANEM A JEAN

AMIKOR VALAKI 11 000 KILOMÉTERRE GENFTŐL NÉPSZERŐBB, MINT OTTHON

Hát bizony vannak furcsaságok manapság. Felettébb sok. De ez a kellemesek, a pozitív furcsaságok közé számít. Ha rámegyünk a google vagy más keresőre, s beütjük Kálvin francia nevét, a Calvin-t, csak úgy sorjáznak a megtévesztő adatok, hiszen sokszor Jean, azaz János helyett a Klein vagy Kevin név ugrik be. Márpedig a kettő között ég és föld a különbség. Az egyik, Jean Calvin, genfi reformátorunk, a másik, Klein vagy Kevin Calvin az amerikai parfümgyártó sztár és divattervező. Az egyik francia, a másik magyar származású amerikai. Az egyik jó 450 éve élt, a mások kortársunk. Az egyik napjaink sztárja, s hol lesz 400 év múlva, ha lesz még Földünkön élet, a másik szellemiségével, tanításaival évszázadok óta ható reformátor. Nem tudom, mekkora a parfümkirály befolyása, ismertsége Indonéziában, vagy Dél-Koreában, de Kálviné hovatovább Távol-Keleten és Dél-Kelet Ázsiában nagyobb, mint Svájcban. Nem csak a számarányok miatt. A reformáció 500-hoz ez a különleges szellemföldrajzi helyzet is hozzájárul. Ugyanis évtizedekkel ezelőtt ez messze nem volt így.

Hogy ma ez miért van így, megtudjuk Robert Setio professzortól, a jakartai Kristen Duta Wacan Egyetem Teológiai fakultásának tanárától. Az összehasonlító vallástudomány professzora ő, az ateizmus és humanizmus kutatója, az ábrahámi vallások (zsidó, keresztyén, iszlám) aktualitásaival foglalkozó református tudós a Calvin Global c. globethics.net kötetben írt érdekes tanulmányt az állam és az egyház kapcsolatáról Indonéziában kálvini nézőpontból.

(Forrás: globethics.net/documents/4289936/13403236/GlobalSeries_3_CalvinGlobal_text.pdf – az indító képen fenn a jakartai református templombelső látható a főváros centrumában. Két óriási hall tartozik az épülethez, a Messiási Csarnok az V. emeleten 5000 fő befogadására alkalmas, a John Calvin Csarnok az I. emeleten

3000 gyülekezeti tagnak). **Szemleíró: Dr. Békefy Lajos**

Bátor hangú református tanítás Kálvin nyomdokain

Annyit azért tudatosítsunk, hogy a ma kb. 261 millió lakosú országban mintegy 217 millió a muszlim, 19,53 millió a protestáns, 9,1 millió a római katolikus, 4,01 millió a hindu, 2,1 millió a buddhista.

Az indonéziai református, „Kálvini” Egyházak, eltérőleg katolikus testvéreiktől, lelkiismeretesen állást foglalnak politikai kérdésekben, jóllehet közvetlenül nem vesznek részt a politikában. Ez megfelelt annak a rezsimeknek, s az általa bevezetett „új rendnek”, ami a hatalmas, többségében iszlám vallású szigetországban szétválasztotta és elkülönítve is tartja az egyházat és az államot. A korábbi, erősen tekintélyuralmi rendszer azon a véleményen volt, hogy a politika kizárólag a kormányzat dolga, elhallgatva, hogy lehetnek, vannak, akik más politikai elképzelésekkel rendelkeznek. Manapság a helyzet némiképpen megváltozott. Az egyház megfogalmazhatja és nyilvánosságra hozhatja pozícióját, álláspontját. Kálvin tanításából ők is tanultak, és megkülönböztetik Isten Országát a földi hatalomtól, de nem választják szét ezeket sterilen, hanem igyekeznek a földi relációkban Isten Országát képviselni, építeni, megjeleníteni.

A holland David VanDrunen véleménye szerint Kálvin és a korai

kálvinizmus határozottan bizakodó, sőt olykor egészen optimista nézeteket vallott az államról és a „világi” ügyekről. Kétségtelen, hogy a két királyságról szóló tanítás szerint Kálvin megkülönböztette a spirituális/lelki királyságot, amit az egyház képvisel, meg a civil királyságot, amit pedig az állam testesít meg. De ez nem jelentette azt, hogy az egyházat az állam fölé helyezte volna. Igaz az is, hogy az államnak Isten világkormányzásában van helye, amennyiben az ő dolga szervezni és a rend keretei között tartani a társadalom tagjainak tevékenységeit és kapcsolatait, még az egyházat is beleértve. Jóllehet az egyháznak meg van a maga saját küldetése, de nem a világ teljes negligálásával, kizárásával. A világi területeket Kálvin úgy szemlélte, mint Isten kreatív tevékenységének a területét. A világnak és az államnak ez a pozitív szemlélete az indonéz kálvinista egyházak számára szolid bázist jelent abban a tekintetben, hogy jó lelkiismerettel vegyenek részt a politikában. Nem önmagukért, hanem mindenkiért, mások javára, szem előtt tartva, hogy Indonézia erőteljesen sokvallású, de dominánsan muszlim ország (lásd a diagramot), ahol a keresztyénség valóban kicsiny nyáj. De öntudatos, Krisztusra figyelő nyáj.

Theokrácia, azaz Isten uralma az új rend és azutáni Indonéziában – csak Isten uralkodik, nem a pápa, s nem az angolok

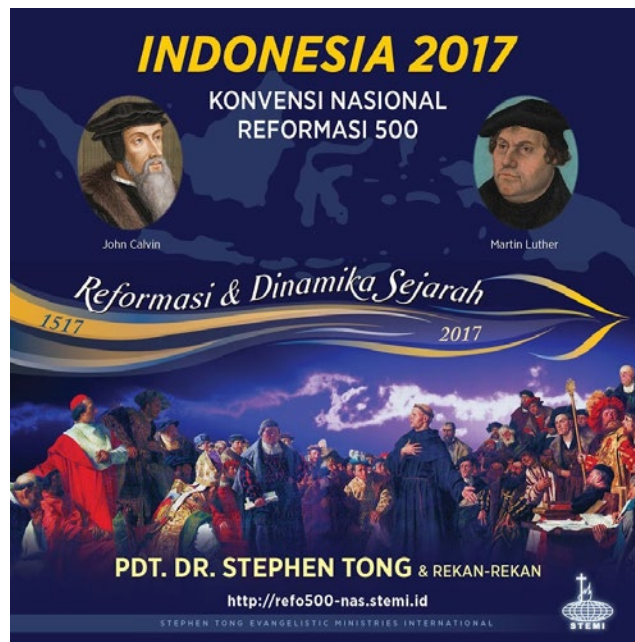
Seito rámutat írásában: a theokráciának, vagy másképpen fogalmazva, Isten szuverenitásának a kálvinisták között sajátos hangsúlya lett. Például a római katolikusokkal kapcsolatban ez: „csak Isten uralkodik, nem a pápa”. Később ez a hangsúly Hollandiában elhalványult, és a humanizmus megnevezésére irányult. Ábrahám Kuyper holland református miniszterelnök a múlt század első évtizedében és a szigorú reformátusok, a Gereformeerd-ek az államélet és az egyházi élet területén is Isten dicsőségének a szolgálatára törekedtek.

Az USA-ban másképpen alakult a történet és a történelem. A presbiterianusok, akik valójában kálvinisták voltak, a theokrácia fogalmával gyakorlatilag az angol kormányzás elleni véleményüket jelenítették meg. Ekkor pedig már így lehetett fogalmazni: „Egyedül Isten uralkodik, nem az angolok”.

Indonézia: inkluzív theokrácia – prófétai közszolgálat, nem pártpolitika!

És Indonézia? A corpus christianum, a keresztyénség mint egyedi és kizárólagos vallás feledhető, legalábbis azokon a tájakon. Az aranykornak vége. A sokvallású Indonéziában a keresztyénség, ezen belül a kálvinizmus csak egy a sok változat közül. Sőt, azt lehet mondani, hogy szinte minden vallásban jelentkezik, a saját belső rendszerük és koordinátáik szerint a theokrácia, az Isten uralmának a gondolata. Ez nagy esély, de nagy konfliktusforrás is. Ez az inkluzív theokrácia gondolköre. E tekintetben az indonéziai kálvinisták inkább a holland Hervormd, a nem szigorú református egyházat követik

prófétai magatartásukkal a politikai életben. Az egyház nem vállalt aktív szerepet a politikában, de kritikai állásfoglalásaival mégis jelen volt és maradt a közéletben. Nem a pártpolitikában. Ezt teszi az indonéz NCC, Nemzeti Keresztyén Egyház is. Nem volt ez mindig így. Vagy azt mondták az egyházak, amit a kormány, illetve amit a kormány hallani akart, vagy csendben kellett maradniuk. A következő részben megvizsgáljuk Kálvin tanítását az állam és az egyház viszonyáról, illetve azt, hogyan mutatkozik meg ez Indonéziában elméletileg és gyakorlatilag. (Folytatjuk)

A nagysallói református gyülekezet elkészönt nyugalmazott lelkipásztortól

A nagysallói református gyülekezet ünnepi istentisztelet keretében köszönte meg lelkipásztornak, Nt. Kiss Pálnak több mint három évtizedes szolgálatát.

Több mint 30 év szolgálat után ünnepélyes istentisztelet keretében búcsúzott el a nagysallói református gyülekezet lelkipásztortól, nagytiszteletű Kiss Páltól, aki 1985-től nemcsak a nagysallói gyülekezet lelkésze volt, hanem majd 10 éven át a Barsi református egyházmegye esperese is.

Az igehirdetés után ifj. Kotorá Andrea Wass Albert *Előhang* c. versét szavalta el, majd a gondnokok és a gyülekezet nevében Hőnyi Lajos kurátor úr köszönte meg a tiszteletes úr eddigi szolgálatát s foglalta össze az elmúlt három évtized eseményeit, eredményeit gyülekezetünkben.

A gondnokok után Kotorá Marián mérnök, Nagysalló polgármestere fejezte ki háláját Kiss Pál szolgálatáért és az egész községért való tevékenységéért, Nagysalló kulturális és ökumenikus életébe való bekapcsolódásáért - az önkor-

mányzat Kiss Pálnak mindezt nemrég a „Nagysalló Község Diszpolgára” címmel hálálta meg.

A Nagysallói Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola igazgatója, Mgr. Tóth Gábor megköszönte a tiszteletes úrnak sok éves segítségét, valamint hangsúlyozta a református egyház és az iskola szoros és gyümölcsöző együttműködését, s az iskola megmaradásáért folytatott közös küzdelem fontosságát. Kiemelte, ha nincs Kiss Pál, Nagysallóban ma nincs magyar iskola sem.

A gyülekezet több tagja fejezte ki háláját és köszönetét Kiss Pálnak nyugdíjba vonulása alkalmából. Jelen voltak a nagysallói evangélikus, baptista és római katolikus egyházak lelkipásztorai, képviselői is.

A búcsú-istentisztelet záróakkordjaként a gyülekezet énekkara szolgált, s kívánt áldást a lelkipásztor további életében. Az ünnepi alkalom közös ebédrel ért véget.

Ing. Szabó Margaréta

IN MEMORIAM

özv. Berczik Cyörgyné,
szül. Nyisztor Ilona
1935-2017

Augusztus 8 - án délután gyász Istentiszteletre hívogatott kis templomunk harangja. Búcsút vettünk egy kedves nőtestvérünktől, akit az Úr 81 éves korában szólított el földi életéből.

Ilonka egy nagyon alázatos, szerény, Istenfélő ember volt. Hű volt egyházához, gyülekezetéhez és templomához. Igyekezett minden Istentiszteleten részt venni. Amikor már egészsége meglazult, lábai meggyengültek egy fél órájába is került a templomhoz vezető út, de ő jött, hogy közösen egy

szívvel, egy lélekkel dicsérje, és magasztalja Istenünket. Fiatalabb korában évekig a presbiteri tisztséget is betöltötte - erős oszlopa volt egyházunknak.

A vigasztalás ígését Nt. Kondásné Béres Henrietta lelkipásztornőnk hirdette Pál apostol a Zsidókhöz írt levele által a 13:14 versében „Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem a jövődöt keressük.” Majd Máté evangéliuma 5:5-8 verséből, A boldog mondásokból - ami által igaz megnyugvást nyer szívünk.

Nagyon fog hiányozni, de emlékezni fogunk rá a templomba bemenetkor az Úr asztalán ékeskedő szép kézimunkáiról.

Adjunk hálát Istennek életéért, fogadja őt be az Úr az Ő örök hajlékába. Távozása miatt gyermekei és unokái szíveinek adjon vigasztalást.

Kondor Katalin, Vajkóc

Gyülekezeti kirándulás Vizsolyba - Szürnyeg

2017. július 15-én Isten kegyelméből gyülekezeti kirándulásra vettünk részt a magyarországi Vizsolyban. E nevezetes napon egyházi rendezvény-sorozat várt itt minden érdeklődőt. Vizsoly nagy jelentőséggel bír a református hitű emberek körében, mert ebben a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében fekvő községben került kiadásra az első teljes magyar fordítású Szent Biblia. A Bibliát Károli Gáspár, gönci református lelkipásztor fordította le és adta ki Vizsolyban. Károli 1590. július 20-án fejezte a Szentírás nyomtatását. E Bibliát fordítójáról Károli - Bibliának is nevezik, és a legrégibb fennmaradt (ma is használt) teljes magyar szövegű Szentírás. Károli nemcsak fordítója volt e Bibliának, hanem sajtó alá is ő rendezte, és a kiadásáról is ő gondoskodott. A fordítás és a nyomtatás pénzügyi kiadásait Rákóczi Zsigmond, a település akkori ura, a későbbi erdélyi fejedelem fedezte.

Károli Gáspár ezt írja e jelentős munkáról: „Istennek nevét segítségül híván, minek utána hozzá kezdettem volna egynehány jámbor tudós atyafiakkal, kik nekem a fordításban segítségül voltak, meg nem szüntem addig, míg nem véghöz vittem a Bibliának egészben való megfordítását...” A Károli - Biblia összesen 2412 oldal terjedelmű, tömege 6 kg, és másfél év alatt 800 példány készült belőle. Jelenleg 52 fennmaradt példányról tudunk, ebből 24 darab külföldön található. Egy eredeti példánya a vizsolyi református templomban került kiállí-

tásra. E Biblia jelentősége abban is megmutatkozik, hogy neki köszönhetően maradt fenn a magyar nyelv a századok folyamán abban a formában, ahogyan azt mai napig beszéljük. A középkorban épült templomban Czentnár Ilona előadásában a vizsolyi Biblia, a templom és a helyi református gyülekezet történelméről hallottunk. Az előadást megelőzően a templomban összegyűlt reformátusok énekszóban dicsőítették az Urat.

A továbbiakban Daruka Mihály előadása következett a templommal szemben lévő tájház udvarán. Itt személyesen is láhattuk az újonnan nyomtatott Vizsolyi Bibliát, amely az eredeti, XVI. századi nyomtatási technológiával készült. A Biblia bemutatását megelőzte Ft. Kopácsi Kettős János, a Horvátországi Református Egyház püspökének szolgálata, amely köszöntést, igehirdetést és egy szívhez szóló imádságot tartalmazott. Mindeközben gyerekfoglalkozás is zajlott az udvaron. A kicsik gyertyákat készítettek viaszból, korabeli rongypapírra rajzoltak és festettek, a felnőtteknek pedig lehetőségük volt a korabeli Károli-szöveg másolására. Aki részt vett a másolás munkájában, az ajándékba kapta a tollat, amivel írt és az általa másolt evangéliumi szöveg nyomtatott változatát. Délben pedig minden jelenlét szerzetvendégségében részesítettek a szervezők. Hála legyen az Úrnak ezért az élményekben gazdag alkalomért!

Kozár Péter

A gályarabokat kiszabadító holland Michiel de Ruyter admirálisra emlékezett a Nagykaposi Református Egyházközség

A protestáns és református vallási közösségek idén ünneplik a reformáció kezdetének 500. évfordulóját. A jubileumi év lehetőséget kínál arra, hogy még mélyebben átérezzük és átgondoljuk a reformáció máig ható üzenetét. A reformáció több volt, mint a keresztyén egyház megújítása, mivel mind a gazdasági, mind a kulturális életben számos változást idézett elő. A 16. században a reformáció felbukkanása alapvetően meghatározta a magyar nyelv fejlődésének irányelveit. A latin nyelv uralta felekezeti beszédet a bibliafordítások nyomán mindinkább felváltotta a magyar nyelv használata, mind az igeolvasás, mind az igehallgató terén.

A reformáció elterjedése nem volt könnyű és gördülékeny folyamat. A katolikus egyház létezésében meggyengült, sőt válságos helyzetbe került. Magyarország lakosságának 90%-a az évszázad végére a protestáns hit mellett döntött. A török támadások következtében meggyengült politikai hatalom és a katolikus klérus hatalmi eszközöket felhasználva ellenakciót indított. Kezdetét vette a sok áldozatot követelő ellenreformáció.

A Nagykaposi Református Egyházközség 2017. augusztus 27-én ennek kapcsán emlékezett meg a gályarabságra ítélt protestáns prédikátorokról és tanítókról, valamint az őket kiszabadító holland admirálisról, Michiel de Ruyterről. Az eseményt jelenlétükkel megtisztelték holland református testvéreink: A ROEC alapítvány képviselőjében jelen volt William Rutterkamp, Rijssenből, a Jagstpoel Fonds alapítványt Harm Boiten és felesége Zwany képviselte. Ők Amersfortból érkeztek.

Dél előtt az Újkenyérre tartott úrvacsorai istentiszteleten Igét hirdetett a helyi közösség lelképásztora Nt. Pándy Árpád. Felemelő érzés, hogy az úrvacsorára a Nagykaposi Erdélyi János Alapiskola adományozott egy kenyeret, amit ők a Magyarok Kenyere Mozgalomba való bekapcsolódásuk eredményeképp kaptak.

A délutáni istentiszteletet az Ungi Református Egyházmegye esperese, Nt. Kraus Viktor tartotta, majd gyülekezetünk lelképásztora köszöntötte a holland vendégeket. Hollandia évszázadokon át testvéri kapcsolatokat ápolta a magyar reformációs törekvésekkel. A mai nap tiszteletadás holland testvéreinknek, akik gyülekezeteink munkáját

folyamatosan segítették, támogatták a Református Ifjúsági Központ megépítését és napjainkban a templom felújítási munkálatait.

Ft. Csoma László deregyői lelképásztor ismertette a történelmi helyzetet, amikor a hitűkhöz és elveikhez következetesen ragaszkodó protestáns prédikátorokat és tanítókat a politikai és egyházi hatalom meghurcolt, megbüntetett, sokak áldozatául estek az üldözötteknek.

1674. március 5-én mintegy hétszáz protestáns lelkészt és tanítót idéztek meg a Pozsonyban felállított különbíróság elé. Közülük 336-an jelentek meg, 284 evangélikus és 52 református. A koholt vád ellenük hazaárulás, felségsértés és a katolikus egyház megsértése volt. Követelték, ismerjék el bűnösségüket és térjenek át a katolikus hitre. A vádlottak

nem voltak hajlandók elismerni bűnösségüket, hisz tudatában voltak annak, hogy meghurcoltatásuk egyedüli oka felekezetük volt. A legáll-

hatatosabbakat várbörtönre, majd a Habsburg uralkodó egyetértésével gályarabságra ítélték. Negyvenkét lelkészt Nápolyba hurcoltak, közülük csak harmincketten maradtak életben, akiket eladtak gályarabnak. Európa protestáns országaiban sorsuk nagy visszhangot keltett. Gyűjtés indult kiszabadulásuk érdekében. A személyenkénti 100 talléros váltságdíjat a bécsi holland követ fizette ki. Maga Michiel de Ruyter admirális ment értük Nápolyba, hogy levétesse kezükről a bilincset, és holland hajóra szállíttassa őket. A meggyötört embereket a következő szavakkal fogadta: „Sok győzelmet vívtam életemnek minden rendiben ellenségeim felett, de az én legfényesebb diadalom, mellyel Krisztusnak ártatlan szolgálait az elviselhetetlen terhek alól kiszabadítottam.”

Az istentiszteleten fellépett az Apáti Miklós Vegyeskar Barkó Zsuzsa karnagy vezetésével és a Fabotó Citerazenekar Boczán Ferenc vezetésével. A holland vendégek felköszöntése után az istentisztelet résztvevői áttértek a Református Ifjúsági Központba, ahol leleplezték a Michiel de Ruyter admirális tiszteletére készült emléktáblát, két határon túli faragó – Halavács Béla (Kárpátalja) és Réti Zoltán (Erdély) alkotását. A Cantabile Kamarakórus előadásában reformáció korabeli énekeket hallgattunk meg, majd Üveges Eszter tolmácsolásában Muraközy Gyula A gályarabok énekelnek c. költeményét. Az ünnepséget jelenlétével megtisztelte Bitay Levente, Magyarország kassai konzulja.

Michiel de Ruyter 1607-ben született Vlissingenben egy egyszerű család negyedik gyermekeként. Élénk szellemű, vállalkozó kedvű gyermek volt, saját bevallása szerint egyedül a tengerész hivatásra volt alkalmas. 1622-ben önként jelentkezett tüzérnek a szárazföldi hadseregbe, majd itt szerzett tapasztalatait kiválóan kamatoztatta a hajótüzérségnél. 1637-ben mint jó nevű tengerész egy hadihajón kapta első kapitányi megbízatását. 1640-ben kinevezték ellentenger-naggyá. Több expedícióban vett részt Portugália ellen, védve Hollandia érdekeit. Az Atlanti óceánon hajózva érte a hír, hogy kitört a második angol-holland háború. A hollandok afféle csodatevőként várták de Ruyter visszatérését. Pályafutásának legnagyobb haditette, hogy 1666-ban,

négy napos csatában fényes győzelmet aratott az angol flotta felett. Miután 1676-ban kisza-

badította a magyar protestáns gályarabokat, Szicília partjainál ágyúgolyó sebesítette meg a lábán, és az így kapott fertőzésben még ebben az esztendőben belehalt. Hollandiában nemzeti hősként tisztelik, a világ kilenc legnagyobb tengernyaga között tartják számon. Számtalanszor adta tanúbizonyságát bátorságának, rátermettségének és emberességének.

Ezentúl emléktábla őrzi Michiel de Ruyter holland admirális hősiességét és példamutató magatartását a Nagykaposi Református Ifjúsági Központban. A faragott emléktáblán feltűnik a gályarabok alakja, az admirális flottája, és fába vésvé híressé vált mondata, ami a megmentett lelkészek kiszabadításakor elhangzott.

A bensőséges hangulatú megemlékezés a helyi gyülekezet tagjai által előkészített szertevendégséggel fejeződött be.

Demjénné Kovács Erna

Napközis gyermektábor

„Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, mert ilyenek az Isten országa.” Lukács 18,16

2017. augusztus 21-én, hétfőn reggel tizennyolc gyermek érkezett az Ipolysági Református Egyházközség parókiájára, hogy ott töltsön öt csodás és felejthetetlen napot, megismerve József történetét, hallgatva Isten ígését. Első alkalommal adott otthont a parókia a napközis gyermektábornak mely az Örömhír nevet kapta. Hiszen valódi öröm és szeretet kísérte végig ezt az öt napot, töltötte be a gyermekek és a táborvezetők szívét. A reggelek imádkozással, játékkal és énekléssel kezdődtek majd az ízletes tízórai elfogyasztása után a gyermekek napról napra már említett József történetét ismerhették meg. A Teremtőt kértük, hogy nyissa meg a gyermekek szívét, hogy kellően be tudják fogadni és meg tudják érteni ígését és ez délelőtről délelőtre meg is valósult. Valóságos melegséggel töltötte meg szívünket a gyermekek érdeklődő tekintete és lelkesedésük. Ebéd után minden nap érdekesebbnél érdek-

nek azt a részét, amelyben a mese főszereplője nadrágot készít magának a vadon ügyes lakói segítségével. A vetítés után a gyermekek egy előadás keretén belül megtanulhatták, hogy valóban, hogyan készült el régen egy nadrág. Megtekinthették

a régi segédeszközöket, és egyet kettőt ki is próbálhattak. Péntek reggel bár egy cseppnyi keserűséggel, a tábor végének közeledte miatt, de annál nagyobb lelkesedéssel érkeztek a gyerekek a parókiára. Az izgalom nem volt hiába, hiszen ebéd után minden csoport kapott egy térkép darabot és egymás után elindulva megkezdtek kincskereső útjukat. Minden útszakasz végével egy állomáson álltak meg az ügyes gyerekek, ahol segítők várták őket. József történetével kapcsolatos kérdésekre válaszoltak az apró kincskeresők valamint mindenhol egy egy feladatot is teljesíteniük kellett. Nem véletlenül, hiszen így juthattak hozzá a térkép újabb és újabb darabjaihoz míg végül annak kiteljesedésének eredménye képpen eljutottak a várva várt kincs helyéhez. Az elásott ládikó a legnagyobb kincset, Isten ígését tartalmazta, valamint min-

sebb program várta az apró táborlakókat. Hétfőn és kedden kézműveskedésbe fogott valamennyi gyermek a parókián. Előkerültek az ecsetek, ollók, ragasztók, ceruzák, és mindkét nap szebbnél szebb alkotások születtek. Szerdán, örülve a jó időnek, az udvarra sereglett mind a tizennyolc gyermek, ahol nyolc állomás várta őket hét lelkes segítő által. Ügyességi játékokban próbálhatták ki magukat, de nem csak mókázás képpen. Minden játék teljesítése után minden gyermek kaphatott egy pecsétet bizonyítékkul, hogy sikeresen véghezvitte a kitűzött feladatot. Lehetett szó labdahalászatról, célpadobásról vagy akár egyensúlyozásról, minden gyermek lelkesen és egytől egyik sikeresen teljesítette a pályát, melynek következtében valamennyien nyertesek és jutalmazottak lettek. A negyedik nap táborunk meghívást kapott a ipolysági Honti Múzeumba. Ebéd után rendezett sorban, jókedvűen sétáltunk le vendéglátóinkhoz, ahol először is egy remek mesevetítésben volt részünk. Megnéztük a Kisvakond c. sorozat-

den gyermek számára egy csokipénzt. Végül a hét kiértékelése és a csoportok megjutalmazása után a gyerekszivajtól hangos tábor lassan kiürült, és minden gyermek rengeteg értékes élménnyel és ismerettel gazdagodva tért haza.

Lészó Boglárka

Az ifjúságért közösen az ifjúsággal

2017. augusztus 27-én, vasárnap rendhagyó istentiszteletre hívogattak az újlóti harangok.

Évről évre immár hagyományszerűen vannak rendhagyó istentiszteletek az újlóti gyülekezetben.

Februárban van a betegek világnapja, a ritka betegségek világnapja, valamint a rák világnapja is, ezért magától értetődő, hogy a betegekért megtartott istentisztelet az esztendő második felében van megtartva.

édesanyákért.

A diákokért van a tanévnyitói és a tanévzárói istentisztelet.

Lévén, hogy október az idők hava, ezért e őszi hónapban emlékezve van az idősekre, aggastyánokra.

Ám nincs megelégedve a fiatalokról sem! Nyáron immár hagyományszerűen van istentisztelet tartva az ifjúságért, a gyermekekért, valamint a Remény Énekkarért, hiszen tagjai fiatalokból állnak.

ján szólt az igehirdetés, miszerint „A bölcsesség kezdete az Úr félelme. A józan eszűek mind eszerint élnek. Az ő dicsérete örökre megmarad.” A mennyei bölcsesség útját járva, békeszeretőknek kell lennünk, nem részrehajlóaknak és képmutatóknak, de irgalommal és jó cselekedetekkel teljesnek!

Különleges élmény volt, hogy az istentisztelet valamennyi énekét a gyülekezet kántorának felesége jelentette be, akik egyébként is az énekkar tagjai. Az igeszakaszt az énekkar vezetője olvasta fel, az elő- és utóima hálaadását és kérését pedig alapiskolás gyermekek vették az Úr színe elé. Az Úri imát, vagyis a Mi Atyánk-ot egy óvodás vezette, ahogyan az adakozásra való figyelem felhívását is.

A hirdetések követően a gyermekek énekszóban tettek tanúbizonyságot Jézus szeretetéről. Hitvallóan zengett ajkukról az ének: „Száz juhocskám mind együtt legel...”

A Remény Énekkar szintén a szeretet erejéről tett biznyságot két énekkel.

Végül a gyülekezet lelkésze hálát adott Istennek a Remény Énekkarért, annak tagjaiért, azért, amiért immár tíz éve dicsőítik az Urat szolgálatukkal. E jeles alkalomból az énekkar vezetője ajándékot kapott, ám a tagokról sem volt megelégedve, ők is kaptak egy kis figyelmességet, amit a gyülekezet gondnoka köszönetnyilvánítással nyújtott át.

Legyen az Úré a dicsőség, amiért az ifjúságért közösen az ifjúsággal lehetett hálát adni Istennek!

Sándor Veronika

A házasság hetében megkülönböztetett szeretettel vannak hívogatva a házaspárok a vasárnapi alkalomra. Elsősorban értük, nekik szól Isten szava és annak magyarázata.

Májusban Isten iránti hálaadással szól a köszönet a földi őrállókért, az

Idén különösen rendhagyó alkalom volt az ifjúsági istentisztelet; egyrészt azért, mert az óvodástól a felnőttig részt vállaltak a liturgiában, másrészt pedig azért, mert a gyülekezet énekkara jubilált.

Ezen alkalmon Zsolt. 111:10 alap-

Kiállítás Rozsnyón

Soli Deo Gloria – a magyar reformáció 5 évszázada címmel nyílt kiállítás Rozsnyón, a Csemadok nagytermében 2017. szeptember 7-én. Bitay Levente, kassai konzul, elmondta, hogy Magyarország kormánya segítségével került sor erre a kiállításra, mivel a reformáció meghatározó szerepet töltött be magyarságunk életében, nyelvünk és kultúránk gazdagodásához vezetett. Dr. Búza Zsolt lelkipásztor bevezető előadásában, a címben szereplő három szó jelentéséről elmélkedett. Soli – egyedül. A reformátorok egyedül indultak el és a hit útján egyedül Isten Igéjét tartották követendőnek. Luther Mártont sem tudták az Ige alapján megcáfolni. Egyedül raboskodtak a magyarok is: Szegedi Kis István, Dévai Bíró Mátyás. Zwingli vallotta: „A testet megölhetitek, de a lelket nem!” Deo – Isten. Hit-

hőseink tudták, kihez tartoznak, Istenéi voltak. Kálvin János, Huszár Gál is vallották, hogy Isten a mélység mocsarából hozta ki őket. Gloria – dicsőség. A reformátorok fején nincs glória, minden Istennek köszönhető, az Ő dicsősége, ereje, áldása mozgatta meg a szíveket. Bennünket is meg kell mozgatnia! Ötszáz év van mögöttünk, azóta áll fenn egyházunk, s 450 éve hirdeti református egyházunk: Soli Deo Gloria! Mit hirdet a te életed? Okulj ebből a kiállításból! Isten vezessen és áldjon meg minket! Zsapka Attila, Vadkerty Imre és Sipos Dávid megzenésített versek előadásával, Jónás Csaba hitmélyítő költemények tolmácsolásával szolgálta ezen az alkalmon.

Mixtaj Johanna

Testvérgyülekezeti találkozó, közös hálaadás Kisvárdán

A királyhalmeci reformátusok Kisvárdára hallatán nem csupán a fürdőre, a bevásárlásra, vagy a legközelebbi mozira, esetleg valamelyik fesztiválra gondolnak, hanem a Kisvárdai Református Egyházközösségre, a Királyhalmeci Református Egyházközösség testvérgyülekezetére. A két református közösség három évvel ezelőtt írta alá ünnepélyes keretek között az erről szóló dokumentumot – elfogadva hivatalosan is a másikat testvérközösségnek –, azonban a kapcsolat már jóval korábbra visszanyúlik, s az elmúlt években több alkalommal is kapcsolódott a két gyülekezet egymáshoz. Így volt ez 2017. szeptember 10-én is, amikor a Kisvárdai Református Egyházközösség a reformáció 500 éves jubileumára emlékezett, az újkönyérért való hálaadás alkalmával a reformációért is hálát adott, és a királyhalmeci gyülekezet tagjait is meghívta.

A helmeci reformátusok népes csapata autóbusszal és személygépkocsikkal indult az említett napon a közös ünnepra. Az úrvacsorás istentisztelet kezdetén Molnár Elemér, királyhalmeci lelkipásztor a 136. zsoltár olvasása után imádkozott. A helyi énekhar szolgálatát követően Molnár István, királyhalmeci lelkipásztor az olvasott zsoltár első versét kiemelve hangsúlyozta, hogy sok öröme lehet mindkét református gyülekezetnek a hálaadásra, az örvendezésre, de a sok öröme és hálaadásra okot adó ajándékokat megelőzve a legnagyobb ok, hogy jó az Úr és szeretete mindörökké megma-

rad. Az ígihirdetést követően Százvai László, kisvárdai vezető lelkipásztor Molnár István és Molnár Éva lelkészekkel az úrvacsorai sákramentumot szolgáltatva ki a nagy gyülekezetnek. Ezt követően Leleszi Tibor, Kisvárdai város polgármestere köszöntötte a jelenlévőket, majd a királyhalmeci gyülekezet ajándékát adták át a vendégek, mégpedig egy egyedi kötésű Bibliát, amely a királyhalmeci református templom úrasztalán lévő Szentírásnak formájában is a mása.

Az ünnepség két emlékjel leleplezésével folytatódott. A templomban a reformáció dombormű a főbejárat fölé került, amely a református egyház címerpajzsában lévő, a Szentírás Ó- és Újszövetségén álló zászlós bárányt jelképezi. A dombormű felirata Semper Reformanda, ami a „mindenkori reformáció” üzenetével figyelmeztet is, hogy mindenkor szükség van az egyház és az élet Isten ígéje szerint való megújulásra. A domborművet Százvai László, kisvárdai vezető lelkipásztor mutatta be annak leleplezése után, s köszönetet mondott a faragott emlékjel készítőjének.

A hálaadó ünnepségen a templom előtt felállított reformációi emlékoszlop is leleplezésre került. Míg az előbbi Kálvin Jánosra, az utóbbi Luther Mártonra utal, hiszen a 3 m magas tölgyfából készült emlékoszlop felirata a német reformátornak a wormszi birodalmi gyűlésen elhangzó hitvalló mondata: itt állok, másként nem tehetek. A közös alkalom a szózat eléneklésével és a lel-

kipásztorok áldásadásával ért véget.

A testvérgyülekezeti találkozó a terített asztal mellett folytatódott, ahol a királyhalmeciek a kisvárdai presbiterekkel, lelkészekkel ültek közös asztalhoz. A vendégszeretnek a bőséges ebéd által való megtapasztalását követően a délutáni istentiszteleten is részt vettek a határon túlról érkező vendégek, amelyen Százvai László a Jn 6, 1-15 alapján hirdette az Úr üzenetét. Az istentiszteletet nem csupán a helyi énekhar szolgálata tette ünnepélyesebbé, hanem az ugyancsak határon túlról, Kárpátaljáról érkező Trinitas Band is, amely keresztyén együttes református énekek modern hangszerelésben történő előadásával magasztalta az Urat és énekelte meg a gyülekezetet is.

Az együtt töltött szép nap és közös hálaadás a vendégfogadó gyülekezet szeretetvendégségével ért véget, amelyen nem csak a helyiek által készített finomságokat kóstolhatták meg a gyülekezet tagjai, hanem a szépen felújított Kálvin Konferenciateremmel is megismerkedhettek.

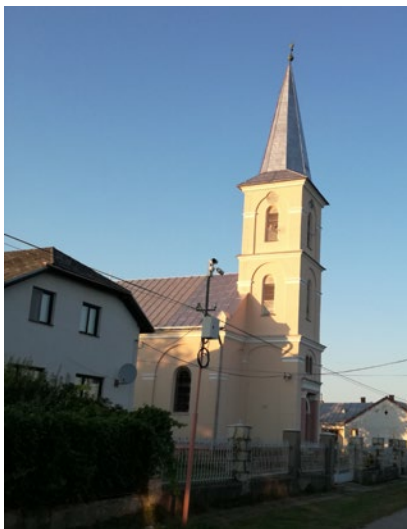
Nyilvánvalóan egy szép napot töltött együtt a két gyülekezet, hálát adva az új kenyér áldásaiért, a reformáció mai napig elható hozadékáért és a testvérgyülekezeti kapcsolatért. A találkozó, a beszélgetések, a közös Isten-magasztalás, a sok-sok élmény is okot adott arra, hogy akik jelen voltak megerősödjének a zsoltáros bizonyosságában: jó az Úr, örökké tart szeretete.

*Molnár István,
fotó: Bogoly Zoltán*

Megújult az iskei műemlék templom

Ünnepélyes keretek között 2017. szeptember 2-án adták át az Isken lévő műemlék templomot, melyre az I. Ungi Egyházmegyei és Családi Nap program keretén belül került megszervezésre. A templom megújulása a Teleki László Alapítvány Rómer Flóris Terv keretén belül, valamint Egyetemes Egyházunk által, a Bethlen Gábor alapból elkülönített részből valósulhatott meg. Ezen az eseményen jelen volt egyetemes egyházunk püspöke, Ft. Fazekas László. Ez az ünnepély déli 12:00 kor kezdődött, rövid áhítattal, mely igei szolgálatát Nt. Kraus Viktor esperes úr végezte. Az áhítat után a gyülekezet lelkésze e sorok írója köszöntötte a jelenlévőket, és elmondta mennyire hálás a Teremtőnek, és a segítő kezeknek, hogy e bájos kis templom megújulhatott. Majd a rövid köszöntő után megkérte a Teleki László Alapítvány képviselőjét, és megújulási projekt vezetőjét, Káldi Gyula építész, hogy ismertesse röviden a munkálatok egyes szakaszait. Káldi úr elmondta, hogy fontos volt megújítani a historizáló templomot, hiszen egyedien tükrözi a neogótikus stílus jegyeit, valamint a neoromán stílus jegyeit. Fontos, hogy megmaradjon az utókor számára. Az ismertető

után, Ft. Csoma László deregnyői lelkipásztor mutatta be röviden az iskei gyülekezetet. Ismertetőjében elmondta, hogy példás összefogás jellemezte mindig is e kis gyülekezetet, hiszen az 1900-as évek első hat évében templomot emel-

tek, mert az akkor már majdnem háromszáz éves fatemplom, amely addig szolgálta a gyülekezetet, kicsivé és rossz állapotúvá vált. Megvolt a törekedés arra, hogy a fatemplom műemlék legyen, de nem sorolták be azok közé. Továbbá elmondta, hogy az összefogás példája a templom mellett elhelyezkedő parókia is.

Az ünnepélyen Káldi Gyula úr átadott a gyülekezetnek egy tűzzománczott emléktáblát is, mely arról tesz bizonyosságot, hogy az iskei templom Magyarország Kormány támogatásával, a Teleki László Alapítvány, Rómer Flóris Terv keretén belül újulhatott meg. Mindezek után a gyülekezet lelké-

sze köszönetet mondott a segítségért, melyet az alapítvány és Egyetemes Egyházunk nyújtott.

Az esemény Ft. Fazekas László püspök úr áldásával ért véget.

Egri Gergő

Szlovákiai Református Keresztyén Nők Egyesülete Őszi országos nőegyesületi konferencia – Ladmóc

2017. szeptember 16-án áldott alkalomra gyülekeztek a SzRKNE tagjai, támogatói és érdeklődők, amelyet a helyi református templomban istentisztelet nyitott meg. Ft. Fazekas

P. Tóthné Szakács Zita, a magyarországi Református Nőszövetség elnöke „Krisztus jó illata” c. előadása során azokról az égető kérdésekről beszélt, amelyek minden keresztyén ember

Zsuzsanna igehirdetési szolgálatában hangsúlyt kapott a közösség fontossága, amelyet elsősorban Krisztus épít, s az ember hiába sietteti az Isten terveit, azok a megfelelő időben fognak megvalósulni.

Az igehirdetést követően, Spisák István helyi lelkipásztor, valamint Györky Szilvia országos nőegyesületi elnök köszöntötte a jelenlévőket, majd pedig Ft. Fazekas László püspök biztatta néhány igei gondolattal a konferenciánk résztvevőit.

életében forduló- s néha Istentől elforduló pontot jelentenek.

Az elnök ezután felkérte Gecse Attila miskolci kórház-lelkipásztort, hogy tartsa meg „Gyász” c. előadását. A hallgatóság megrendülten fogadta bizonyágtételét arról a kizárólag hittel elhordozható szolgálatról, amely során elhunyt gyermekek hozzátartozóinak segíti a veszteség által okozott trauma feldolgozásának útját.

Konferenciánkat Gecse Attila trombitakoncertje zárta,

majd a beszélgetés a szeretetvendégségen folytatódott a helyi kultúrházban. Az áldott találkozó után élénk beszélgetés alakult ki az előadók és vendégek között, amely arról tanúskodott, hogy az előadások valóban lelkekbe markolóak voltak, és sokáig visszhangzottak a hallgatóság szívében.

Mindezért legyen Istené a dicsőség.

Györky Sz.

Gazdag program várta a híveket az Abarán megtartott egyházmegyei napon

Első alkalommal szervezte meg a gyülekezetek egész napot felölelő találkozóját az Ungi Református Egyházmegye. A reformáció szellemében zajló egyházmegyei napnak Abara adott otthont.

Az idei év fontos jubileumi év a protestáns egyházak életében, különösen pedig a Magyar Református Egyház számára. Ebben az évben ünnepelem azt, hogy 500 évvel ezelőtt indult el a lutheri reformáció, de azt is, hogy 450 éve létezik Magyar Református Egyház. Ekkor fogadták el a debreceni zsinaton a II. Helvét Hitvallást. Igyekezünk ünnepségekkel, megemlékezésekkel, előadásokkal és sok más eszközzel megmutatni hálánkat a reformáció csodájáért. Az ünneplésből nem maradhatott ki az ungi egyházmegye sem. Egyházmegyei jelentőségű alkalmakat szerveztek többek között a nagykaposi és a deregnyői gyülekezetekben, kirándulást Csicszerben, emlékműsort készítettek a vajáni református iskolások. Az egyházmegye legfontosabb ünnepe azonban a szeptember 2-án megrendezett családi nap volt.

Sok nehézséggel kellett megküzdeni a szervezés folyamán. Ez volt az első ilyen jellegű alkalom az egyházmegyében, és mindnyájan kezdőként álltunk a nagy feladat előtt. Az Isten segítségét azonban mindnyájan éreztük. Sokan kivették a részüket a szervezésből, azon-

ban a lebonyolítás oroszlánrésze az abarai gyülekezetre, mint házigazdára hárult. Végtelen örömmel töltött el mindnyájunkat az hozzáállásuk. A presbitérium, a gyülekezet, a lelkipásztor és családja önzetlenül és lelkesen álltak a feladat elé, és páratlan módon oldották meg azt. Nagy segítség érkezett az önkormányzattól, akik nem csak a helyszínt biztosították számunkra, hanem minden szükséges felszerelést is.

Szeptember 2-án reggel már minden készen állt arra, hogy együtt ünnepelemünk. Reggel nyolc órakor érkeztek az első főzőcsapatok. Nyolc csapat mutatta be főzőtudományát, aminek azok örültek a legjobban, akik ebédkor asztalhoz ültek és csillapítani tudták éhségüket. Sok finomság készült, a klasszikus gulyástól a tárkonyos ragulevesen keresztül a finom vaddisznó pörköltig. A maga nemében minden étel kiváló és élvezetes volt.

A családi nap istentisztelettel kezdődött az abarai egyházközség templomá-

ban, ahol a megjelentek meghallgathatták Fazekas László püspök hitet erősítő igei szolgálatát. Az istentisztelet második részében a vajáni Református Egyházi Alapiskola növendékei mutatták be azt az emlékműsort, melyet az év folyamán az egyházmegye összes gyülekezetébe elvisznek.

Az istentiszteletet követően több programból is válogat-

hattak a jelenlévők. Lehetőség nyílt a közeli iskei gyülekezettel együtt örvenedezni a műemléktemplom felújításának. Az érdeklődőket busszal szállítottuk a helyszínre. Abarán, a gyülekezeti teremben Báthoriné Dr. Misák Marianna, a Sárospataki Református Teológia egyháztörténet tanára tartott előadást az 500 éves reformációról. A sportpályán, ahol a fő műsorok zajlottak, gazdag gyerekprogram várta a gyerekeket. A vajáni református alapiskola tanárai kézműves-foglalkozásokkal kötötték le a gyerekek figyelmét. Sok szép művet hoztak létre a legkisebbek is. A csicséri óvoda munkatársai a Százszorszép játszószigetre várták a gyerekeket, ahol hagyományos gyermekjátékokkal szórakoztatták a résztvevőket. Az íjászat és hagyományos fegyverbemutató is nagy sikernek örvendett, nem csak a gyerekek között. A nagyráskai Skarabeus agrárszövetkezet állatsimogatót rendezett be a helyszínen, és lovaglással várta az érdeklődőket. Nagyon sok gyerek nyüzsgött a helyszíneken, örömmel láttuk, hogy jól érzik magukat, és mindent ki akarnak próbálni. A legkisebbeknek és édesanyjuknak pedig Hozákné Magyar Ildikó és Beňadik Klára tartott külön foglalkozást a Ringató sátorban.

Ebéd után, 14.00 órakor vette kezdetét a kórusok fellépése. A nagykaposi Apáti Miklós vegyes kórus, a szintén nagykaposi Cantabile kamarakórus, a

Fabotó citerazenekar és a kassai Laudate Dominum énekkar reformációhoz köthető műveket adott elő az érdeklődő közönségnek. A fellépők műsorát Bodnár Noémi egyházzeneész értékelte, és ajándékokat adott át a fellépő kórusoknak.

Az énekkarok fellépése után a „szakmai zsűri” értékelése alapján oklevéllel és egy kis tokaji finomsággal jutalmaztuk a főzőcsapatokat, akik nagyon is kitettek magukért. Minden csapat a saját kategóriájában első helyezett lett, és így nem csak azok lehettek elégedettek, akik ettek az ételekből, hanem azok

is, akik főztek.

Az egyházmegyei napot három zenei csemege zárta. Elsőként a kisgyőri Tarsoly együttes lépett a színpadra, akik népzenei és hazafias dalokat adtak elő nagy sikerrel. Őket követte a miskolci Verskoncert zenekar, akik – ahogy a nevük is mutatja – megzenésített verseket hoztak magukkal. A sok hangszer csodálatosan hangzott a színpadon. A nap végén Pintér Béla adott estébe húzódó koncertet, sok igei üzenettel, méltóképpen lezárva ezt a csodálatos, Istentől megáldott napot.

„Hálával a szívemben mondhatom, hogy egy igazán jó napot töltöttünk együtt. A hála először a Mindenható Istennek jár, hiszen Ő tartotta kezében mindnyájunk életét, és tette lehetővé a szervezést, a lebonyolítást. Ő adta a segítő kezeket. Hálás vagyok az abarai közösségnek, a segítőknek, a főzőcsapatoknak, és mindenkinek, aki akár csak a legkisebb mértékben is hozzájárult az alkalom sikeréhez. Ugyanakkor hálás szívvel köszönöm meg a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház és az Emberi Erőforrás Minisztériuma Reformáció Emlékbizottságának anyagi támogatását, mely nélkül csak nagyon nehezen, és sokkal kisebb programkínálattal tudtuk volna megszervezni ezt az alkalmat. Remélem hagyományt tudtunk teremteni, és nem az első családi nap lesz egyben az utolsó is!” – tájékoztatta az eseményről a Reformata honlapot Kraus Viktor esperes.

Reformata.sk, foto: Cs.L.

Reformációi emlékűnnep Legenyén

A Zempléni Református Egyházmegyében fekvő kis falu középkori református temploma áldott találkozóznak adott helyet, 2017. október 1-én, amikor közös istentiszteletre gyülekeztek az alsómihályi, bistei és legenyei gyülekezetek tagjai, valamint Legenye község területén élő római- és görög katolikus hívek és plébánosaik.

A nyitóistentiszteleten a helyi lelkipásztor, Györky Szilvia szolgált a Jn 7:37-38 alapján, s igehirdetésében az Isten megtisztító, reformáló munkájáról beszélt, amelyet már bibliai időkben elkezdett, és megismételt mindannyiszor, ahányszor

szükség volt arra, hogy a nép megtisztuljon a bálványimádástól és bűneitől, s visszatérjen a helyes istentisztelet útjára.

Az igehirdetés szolgálata után a lelkipásztor köszöntötte a többi felekezet lelki vezetőit, majd felkérte Semko Marek

evangélikus lelkészt, hogy tartsa meg előadását Luther Márton életéről és munkásságáról. A lelkipásztor előadásában hangsúlyozta, hogy Luther Márton lelki örökségét akkor tudjuk megérteni, s az ő nevéhez kötött reformációt a mai életben és világban megélni, ha egyrészt ismereteink pontosak, másrészt, ha bennünket is az a belső lelki kényszer feszít, amely

ellenáll a hazugságnak és a világ porhintésének. Az előadás követően a gyülekezet képviselői elültették a reformáció emlékét jelképező fát, amelyet a jelenlevők a 90. zsoltár 1. versének éneklésével ünnepeltek, majd a találkozó szeretetvendégség-

gel fejeződött be. A jó hangulatban telt hitépítő délutánért köszönet illeti a gyülekezet szervező tagjait, de mindenképp legyen Istené a dicsőség.

Györky Szilvia

A Kárpát-medence Reformátussága

A reformációért adtak hálát Kolozsváron

„Ha nem is tudjuk, mi lesz ezután, hogy megtelik-e 500 év múlva is a kolozsvári Farkas utcai templom, de hinni kell, hogy Isten velünk van. És ha ő velünk, kicsoda ellenünk?” – fogalmazott szeptember 30-i ünnepi prédikációjában Kozma Zsolt nyugalmazott kolozsvári teológiai professzor. A református lelkész az erdélyi központi reformációi ünnepségen azért könyörgött, hogy az ige hódító útjába se külső ellenség, se a saját bűnünk ne álljon.

Szombat délelőtt a kolozsvári Farkas utcai református templomban tartották a reformáció 500. évfordulójához kapcsolódó jubileumi év legnagyobb erdélyi rendezvényét, amelyen a Kárpát-medence valamennyi református püspöke és Orbán Viktor miniszterelnök is részt vett. Az egykor Mátyás király rendelete alapján megépített templom ünnepi istentiszteletére nemcsak a Generális Konvent Elnökségét, hanem az unitárius egyház és a romániai magyar evangélikus egyház képviselőit is meghívták. A szervezők 500 palástba öltözött lelkész jelenlétével szereték volna szimbolizálni a reformáció óta eltelt fél évezredet, végül több mint 600 lelkész jelentkezett be a rendezvényre.

Együtt a közös cél felé

A templomi rendezvény végén az erdélyi magyar protestáns testvéregyházak püspökei és Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere is szót kapott. Bálint Benczédi Ferenc, a Magyar Unitárius Egyház püspöke úgy vélte az erdélyiek bölcsességére vall, hogy 1568-ban a rendek törvénybe iktatták, „hitéért senkit üldözni nem szabad, mert a hit

Isten ajándéka“. Adorjáni Dezső Zoltán, a Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház püspöke az erdélyi hegyek között több mozdony által vontatott csiksomlyói zárandokvontokkal példázta, hogy az erők összeadására van szükség a cél eléréséhez. „Akkor tudunk nagy célokat elérni, ha úgy, mint a mozdonyok, összeadva erőinket együtt húzzuk a lelki szerelvényt a cél felé. Egymásra vagyunk utalva” – fogalmazott.

Balog Zoltán szerint a reformáció fél évezredes jubileumán arra figyelmeztetett, hogy az ünneplőknek, a magyar egyházak képviselőinek együtt kell maradniuk és tovább menniük. „Ezt az együttet kell hozzátennünk a reformáció igazához” – fogalmazott a miniszter. Balog Zoltán Arany János Walesi bárdok balladáját idézve jelentette ki: a Református Teológiai Intézetbe átvonuló lelkészek és világiak nem lángsírba mennek dalolva, hanem arra készülnek, hogy együtt munkálják a lelki szellemi megújulást. „Ha magunknak, magunkért viselnétek a palástot, fogadnánk el a hívek, a választók bizalmát, akkor méltatlanok lennénk mind a kettő-

re” – fogalmazott. Hozzátette: tisztesség és felelősség másokért tenni, és ehhez nem elég a szakma kitanulása, szükség van Isten kegyelmére, az elhívásra.

Az ünnepségen Jakubinyi György gyulafehérvári római katolikus érsek is felszólalt, aki arra figyelmeztetett, hogy nem az elválás évfordulójaként kell a reformáció jubileumát

ünnepelni, hiszen ma már a keresztyén egyházak az egység útjait keresik. „A múltat nem tagadhatjuk, de feldolgozzuk, és a jövőbe tekintünk” – fogalmazott az érsek. A Magyarországi Református Egyház üdvözlését Fekete Károly tiszántúli püspök, a Királyhágómelléki Református Egyházkerületét Csúry István püspök, a protestáns egyházak világi vezetőinek az üdvözlését pedig Farkas Emőd, az unitárius egyház főgondnoka tolmácsolta.

Testvéri közösség

Az ünnepség a közelmúltban felújított, református, evangélikus és unitárius lelkészképzésnek is otthont adó Protestáns Teológiai Intézet udvarán folytatódott, ahol leleplezték Szász Domokos korábbi erdélyi református püspök mellsobrát, aki a 19. század utolsó két évtizedében vezette az Erdélyi Református Egyházkerületet. Az ő nevéhez kötődik a korábban Nagyenyeden működő református lelkészképző Kolozsvárra költöztetése.

Kató Béla jelenlegi püspök felidézte: a Szász Domokos püspök által Kolozsvárra költöztetett teológia Erdély „legellenállóbb, legimmunisabb intézménye“, hiszen túlélte három impériumváltást, egyedüli protestáns tanintézetként megmenekült az államosítástól, a kedvező széljárásban pedig úgy gyarapodott, hogy a nehéz időkre is maradt erőtaralékai. „Immunitását az alapító éleslátása, tanárainak felkészültsége, hite és hűsége, de legfőképpen Isten védőkarja biztosította. Ma ezért adunk hálát” – fogalmazott a püspök, aki leleplezte Gergely Zoltán szobrászművész alkotását.

Bogárdi Szabó István, a Magyar Református Egyház Zsinatának lelkes elnöke felidézte: Szász Domokos testvére, Szász Károly budapesti püspök Kecskemétről költöztette Budapestre a lelkészképzést. Megjegyezte: az erdélyi püspök, és a pesti püspök meg tudták osztani a tapasztalatukat. „Könynyű volt nekik, hiszen testvérek voltak” – idézte az egykori megjegyzést. Ma is könynyű, ha testvérek vagyunk – tette hozzá.

Megtartó gyökerek

Nemzeti missziós parancs megkeresni és megtartani a magyar közösségeket, „a mi küldetésünk, hogy kiharcoljuk, hogy szülőföldjünkön boldoguljanak, magyarul tanulhassanak, magyarként élhessenek” – fogalmazott ünnepi beszédében Orbán Viktor. A miniszterelnök – feltétlenül a kérdést, hogy van-e bennünk még annyi erő, amit a következő 500 év megkövetel – kijelentette: mélyek és erősek azok a gyökerek, amelyek megtartottak, amikor Mohács után három részre szakadt az ország, majd „száz éve öt részre szabdaltak bennünket”, megtartottak a kommunista diktatúra idején, és az

elmúlt évtizedekben is. „Ha 500 év történelmének súlya alatt is megállunk egyenesen, akár a tölgy, akkor meg fogunk állni a következő 500 évben is” – hangoztatta Orbán Viktor.

A miniszterelnök megjegyezte: 500 éve a reformáció volt a válasz az utat tévesztett Európa számára. Feltette a kérdést: van-e „református gyógymódja” Európa mostani kulturális elernyedésének, gazdasági tévesztésének, és demográfiai zsugorodásának, az idegen kultúrákkal szembeni önfeladásnak? Szerinte az egyházak mai üzenetei Európa, a nyugati világ és Magyarország számára: „maradjatok azoknak, akiknek a Jóisten megteremtett benneteket. Maradjatok meg nemzetbéli, nembéli, és hitbéli mivoltotokban. Tartsátok meg a rendet, és a rend megtart benneteket. Tartsátok meg a templomot, az iskolát, tartsátok meg magatokat a kereszténységben, és a kereszténység is megtart benneteket”. A teológushallgatókat pedig arra kérte: legyenek büszkéek arra, hogy protestáns lelkészekként indíthatják el a magyarság következő ötszáz évét.

Szintén az ünnepség keretében nyitották meg az Erdélyi Református Múzeumot, amelyben elsősorban a szórványvidékről összegyűjtött, használaton kívüli úrvacsorai kelyhek és templomi textíliák tekinthetők meg. A felújított épület emeletére költöztették az egyházkerület levéltárát, a beépített tetőtérben pedig Berde Mária író és testvére, Berde Amál festőművész életútját bemutató kiállítást rendeztek be. Az egyházi levéltár kiállító termében mutatják be a többi között azt a levelet, amellyel Bethlen Gábor erdélyi fejedelem nemesi rangot adott a református lelkészeknek és családjaiknak.

Forrás: MTI, fotó: Kiss Gábor / reformatus.ro
Összeállította: Fekete György

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „Mindig azon az úton, amelyet az Úr, a ti Istenetek néktek, hogy éljete, és jó legyen dolgotok, és hosszú ideig a földön, amelyet bírni fogtok.” (5Mózes 5:..)
2. „És odamenvén és az egész sokasághoz, monda: Meddig kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt; ha pedig Baál, azt. És nem felelt néki a nép csak egy szót sem.” (1Királyok 18:..)
3. „..... mondják: Kicsoda láttat velünk jót? Hozd fel reánk világosságát, oh Uram!” (Zsoltárok 4:..)
4. „Egy ember sem a szélen, hogy feltartsa a szelet; és semmi nincs a halálnak napja felett, és az ütközetben senkit el nem bocsátanak; és a gonoszság nem meg azt, aki azzal él.” (Prédikátor 8:..)
5. „Elveszti a örökre, és letörlí az Úr Isten a minden orcáról: és népe gyalázatát eltávolítja az egész földről; mert az Úr szólott.” (Ézsaiás 25:..)
6. „Mert azt mondja az: Valaki hisz ő meg nem szegényül.” (Rómabeliekhez 10:..)
7. „Mert Ő benne az istenségnek egész testileg,” (Kolossé 2:..)
8. „Igyekezünk tehát abba a nyugodalomba, hogy valaki a ugyanazon példájába ne essék.” (Zsidókhöz 4:..)
9. „Kiki amint ajándékot kapott, úgy azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai;” (1Péter 4:..)
10. „Tartsátok meg Istennek szeretetében, várván a mi Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre.” (Júdás lev. 1:..)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia alapján összeállította: **Györky Szilvia**, Alsómihályi.

Megfejtéseiket **2017. november 15-ig** lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., Draňov 076 74**, vagy e-mail-ben a **refujsag.csoma@gmail.com** e-mail címre.

Megfejtők: Pozsonyi e.m.: Családi Irén, Beke Sarolta – **Nagyemgyer;** Szalay Ferencné, Demény Lajosné – **Fél;** özv. Sándor Józsefné, Szloboda Anna – **Réte;** Mackó Zsuzsanna – **Dolná Streda;** Halgas Ildikó – **Kulcsod;** Sándor Veronika – **Nádszeg;** **Komáromi e.m.:** özv. Varga Béláné, Bónáné F.Eszter – **Bátorkeszi;** Kacz Mária, Baranyai Margit – **Marcelháza;** Tóth Irma – **Kamocsa;** **Barsi e.m.:** Németh Erzsébet – **Nyírágó;** Kakas Sándor – **Nagysalló;** Klinecsek Ferencné – **Kőhidgyarmat;** Császár Viola – **Töhöl;** Tildi Rozália – **Újlót;** özv. Földi Jenőné – **Érsekkéty;** Baka Andrásné – **Farnad;** özv. Bertók Istvánné – **Barsvárad;** **Gömöri e.m.:** Faragó Irén – **Harmac;** Tóth Katalin – **Nagybalog;** Mgr. Schiller Mária – **Tornalja;** **Abaúj-tornai e.m.:** özv. Pataky Bertalanné – **Migléc;** Csáji István – **Nagyida;** özv. Végvári Zoltánné – **Perény;** Szabó Gyuláné – **Lucska;** ing. Damko Valéria, özv. Kövesdi Jánosné – **Reste;** Komjáty Istvánné – **Felsőlánc;** Szaniszló Jolán – **Cséc;** Körtvély Péter, Veres Gyuláné – **Tornagörgő;** özv. Kovács Zoltánné – **Rozsnyó;** Szanko Mónika – **Berzete;** özv. Sikúr Béniné – **Körös;** **Zempléni e.m.:** Kasko János – **Újhely;** Vida Boglárka – **Ladmóc;** Rác Júlia – **Kisgéres;** Kiss Magdaléna, Mladanec Irén, Rác Erzsébet,

ö.zv. Lázár Mihályné - **Bodrogszerdahely**; Rigó Katalin, Egri Klára, Rácz Éva, Gerenyi Lászlóné - **Örös**; ö.zv. Oláh Istvánné - **Hardicsa**; ö.zv. Szabó Ferencné - **Pólyán**; Bók Zoltánné, Kulcsár Eleonóra - **Királyhelme**; Loksa Melinda - **Bacska**; Máté Etela - **Kiskövesd**; **Ungi e.m.**: ö.zv. Molnár Sándorné - **Kisráska**; Kovács Benjáminné - **Kaposkelecseny**; ö.zv. Ladányi Lászlóné - **Deregyő**; Dupály Csilla - **Abara**; ö.zv. Géczy Csabáné, ö.zv. Veres Józsefné - **Nagykapos**; Kondor Lászlóné, Bodnár Rudolfné - **Vajkóc**;

NYERTESEK: Halgas Ildikó - Kulcsod; **Baka Andrásné** - Farnad; ö.zv. **Sikúr Béniné** - Kőrös; **Kasko János** - Újhely; **Kondor Lászlóné** - Vajkóc

IFI Rejtvény megfejtők

37. keresztrejtvény: Pozsonyi E.M.: Nagy Judit - **Kulcsod**; **Komáromi E.M.:** Ribarics Márta - **Komárom**; ifj.Kacz Mária - **Marcelháza**; **Abauj-Tornai E.M.:** Szanko Mónika - **Berzété**; Kardos Ágota - **Szadalmás**; **Zempléni E.M.:** Sipos Anita - **Boly**; Tóth Eszter - **Nagykövesd**; Máté Csaba - **Kiskövesd**; Vida Boglárka - **Ladmóc**; **Ungi E.M.:** Csörgő Eszter - **Kaposkelecseny**; Jakub Adrián - **Vaján**;

38. keresztrejtvény: Pozsonyi E.M.: Nagy Judit - **Kulcsod**; **Komáromi E.M.:** ifj.Kacz Mária - **Marcelháza**; **Abauj-Tornai E.M.:** Körtvély Péter - **Tornagörgő**; Zborai Bernadett - **Csécs**; **Zempléni E.M.:** Sipos Anita - **Boly**; Tóth Eszter - **Nagykövesd**; Onda Richárd - **Kikövesd**; Lőrinc Ildikó - **Örös**; Kovács Zoltán Patrik - **Kisgéres**; Kiss Magdaléna - **Bodrogszerdahely**; Loksa Melinda - **Bacska**; Vida Boglárka, Bodnár Enikő, Bodnár Emese - **Ladmóc**; **Ungi E.M.:** Csörgő Eszter - **Kaposkelecseny**;

JUTALMAZOTTAK:

Ribarics Márta - Komárom; **Zborai Bernadett** - Csécs; **Loksa Melinda** - Bacska

EGY

Négy pap vitatkozik egy teológiai kérdésről. Hárman képviselik az egyik álláspontot, egyiküknek más a véleménye. Mikor a renitens pap kifogya az érvekből, felkiált:

- Uram, tudom, hogy igazam van! Adj valami jelet, hogy így van!

Hirtelen menydörög egyet az ég.

- Ugyan már, ez csak véletlen! - mondja a három másik.

- Uram, ha igazam van, adj egy nagyobb jelet, hogy a többiek is elhiggyék!

A derült égből lecsap egy villám.

- Ez csak véletlen! - hitetlenkednek a többiek.

- Uram, adj valamilyen félreérthetetlen jelet, hogy meggyőző ezt a három hitetlent!

Az égből egy mély hang dörög:

- IGAZA VAN!

A három hitetlenkedő pap összenéz, majd az egyikük:

- Jól van, akkor most két vélemény áll hárommal szemben...

Házi gondozói képzés indul

Az SzRKE Diakóniai Központja újabb gondozói képzést szeretne indítani önkéntesek számára. A képzés akkor indul, ha legalább tizen jelentkeznek. A konkrét helyszín a jelentkezések eloszlásától függ. A 220 órás tanfolyamot elvégzők az Európai Unióban érvényes gondozói tanúsítványt szerezhetnek, és gondozhatnak a Diakóniai Központ gondozói szolgálatában.

A tanfolyam ára 150 euró, amelynek egy részét a pályázati lehetőségektől függően vissza lehet igényelni.

Az érdeklődők a Diakóniai Központ email címén:

diakonia.kozpont@gmail.com vagy a következő telefonszámon jelentkezhetnek Haris

Zsuzsannánál: +421905 740 081.

Reformáció 500 játék

Kedves Testvérek!

Az egyházzenei játék 7. fordulójában a sorsolást Berkesi Boglárka zeneszerző, karnagy végezte 2017. szeptember 8-án. Az általa kisorsolt 3 nyertes: **Haláková Rozália** (Pozsony), **Fülöpné Gulyás Erzsébet** (Párkány), **Simon Gábor** (Komárom, Magyarország). A nyerteseknek ezúton is gratulálunk. Nyereményüket, Cseri Kálmán: Sorsfordító imádságok című könyvét postán küldtük el. A Berkesi Boglárkával készített beszélgetést a www.refzene.sk honlapon olvashatják el, Bodnár Noémi kérdezte őt zenei indulásáról és a gyerekeknek és ifjaknak való énektanítás nehézségeiről.

Az egyházzenei játék augusztusi fordulójának helyes megfejtései:

1. Barát István Dávid Ferenc apósa volt; 2. Tokaj; 3. c. (gyülekezeti énekeket tartalmazó gyűjtemény); 4. 68. zsoltár; 5. Boroszlói kézirat; 6. 1585-1647; 7. igaz.

Az utolsó, októberi forduló kérdései:

1. Melyik az a zsoltárunk, amelyeknek 88 verse van és ezzel ez a leghosszabb zsoltár?

2. Mi volt a neve a Maróthi György által kiadott első polifonikus, tehát többszólamú énekeskönyvnek?

3. A németországi protestantizmus egyik legnagyobb énekszerzője (1607-1676), többek között ezt a mondatot hagyta örökül egyetlen életben maradt gyermekének: „Summa - imádkozz szorgalmasan, tanulj becsületesen, élj békében, szolgálj őszintén, maradj meg a hitben és hitvalló életben állhatatosan!” Neki köszönhetjük ezeket a dicséreteket: 265., 270., 328., 329., 340., 341., 503. Ki ő?

4. Melyik éneket írta Kecskeméti Vég Mihály az 55. zsoltár alapján? Az ének Kodály Zoltán Psalmus Hungaricus című műve révén lett közismertté.

5. Mi a polifónia

a) többszólamúság b) többvallásúság c) embertömeg éneke

6. Mi az a rövid szócska, amely közös a 33., 40., 96., 98., 144. és 149. genfi zsoltárban?

7. Kinek a nevét lehet kiolvasni az 57. zsoltár alapján írt 256. dicséret versszakainak kezdőbetűiből?

Az utolsó forduló kapcsán szeretném kérni a Testvéreket, hogy küldjenek visszajelzést, értékelést a játékkal kapcsolatban az egyhazzeneijatek@reformata.sk címre.

A megfejtéseket november 17-ig küldhetik az egyhazzeneijatek@reformata.sk címre. Sok sikert a záró fordulóban is Isten áldásával!

Bodnár Noémi

Sola...

Kedves Olvasóink! Beléptünk a reformáció hónapjába. Tudjátok, hogy 500 évvel ez előtt, igaz, a hónap végén, de mégis csak ebben a hónapban tűzte ki Luther Márton azt a 95 tételt, mellyel meg akarta változtatni az akkori egyházat. Ez nem sikerült, azonban elindított valami teljesen más dolgot. Létrejöttek a protestáns egyházak. Ezek közé tartozik a mi református egyházunk is.

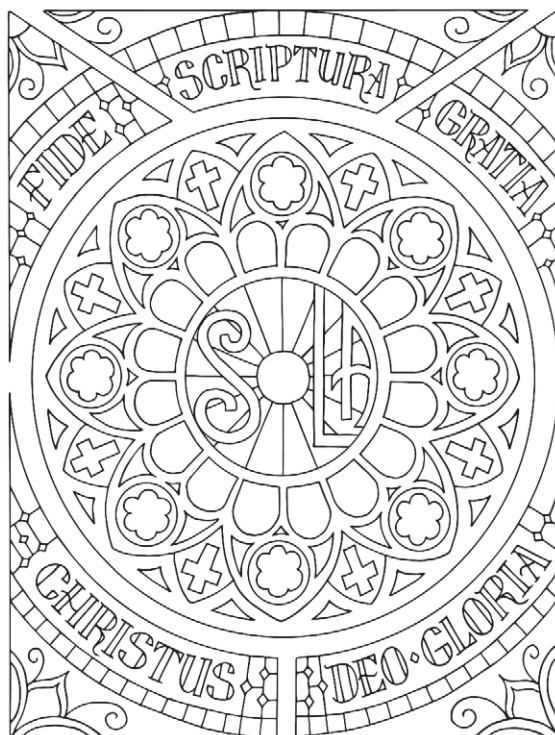
A reformáció fő tanításait 5 fontos pontban tudjuk összefoglalni. Úgy nevezzük őket, hogy az 5 sola. Sola Gratia, Sola Fide, Sola Scriptura, Solus Chrisus, Soli Deo Gloria. Hogy ezek mit jelentenek, erről beszéljünk egy kicsit.

Sola Gratia - Egyedül Kegyelem. Arra utal, hogy a Szentírás tanúsága szerint az ember csak Isten kegyelméből üdvözülhet. Az ember bűnben él. Ádám és Éva bűnesete óta napról napra szaporítjuk a bűnt. Semmi más nem érdemlünk Istentől, mint büntetést. De Isten nem akar minket megbüntetni. Ezért küldte el Jézus Krisztust, aki halálával megváltott bennünket bűneinkből. Ez Isten irántunk megmutatkozott kegyelme. Ezt a kegyelmet nem tudjuk megvá-

sárolni, nem tudunk érte tenni semmit. A kegyelem ingyen van. Csak Isten Krisztusban megjelent kegyelme által üdvözülhetünk.

Sola Fide - Egyedül Hit. Az a Kegyelem, amit Isten adni akar nekünk

nagyon sok olyan dolog keveredett a keresztyén hitbe, aminek semmi köze sincs a Bibliához. Emberi gondolatok, elképzelések. Ezekről tisztította meg a hitet a reformáció, és hogy tisztán is maradjon, kimondta, hogy csak az az Istentől való tanítás, ami a Szentírásron alapul.

Solus Chrisztus - Egyedül Krisztus. Csak Krisztus által juthatunk Isten országába, és csak Krisztus által láthatunk meg Istent. Ő, és csak is Ő az, aki közbenjárónk az Istennél. A reformáció előtt az emberek szentekhez, Máriához imádkoztak. Úgy hitték, hogy segítenek, és ő általuk hallgat meg minket az Isten. A reformátorok a Biblia tanítása alapján mondták ki, hogy ez ne így van. Ugyanis csak Krisztus az, akiért az Isten meghallgatja imáinkat.

Soli Deo Gloria - Egyedül Istené a dicsőség. A református ember tudja, hogy mindent, amink csak van, Istennek köszönhetünk. Isten adott nekünk tehetséget ahhoz, hogy alkossunk. Ő alakítja ki

csak akkor lesz a mienk, ha hittel elfogadjuk. Aki hisz, annak Isten Krisztusért megbocsátja bűneit. De a hitet meg is kell ám mutatni. Nem elég beszélni róla. Nem elég mondani, hogy mi hiszünk. A mindennapi életünkön is látszania kell. Azon, ahogy az emberekkel viselkedünk, ahogy a saját életünkre vigyázunk, ahogy az Isten dolgaihoz viszonyulunk. Hit nélkül nem ér semmit az imádságunk, istentiszteleteink, adakozásunk. Csak aki hisz Krisztus áldozatában, az kap Istentől kegyelmet, örök életet.

számunkra azokat a lehetőségeket, melyeket kihasználhatunk. Ő az, aki erőt ad a munkához, és még sokáig folytathatnám. Mindent Neki köszönhetünk, így természetesen neki kell hálát adnunk! Őt kell dicsőítenünk. Mert egyedül Ővé a dicsőség.

Jól vessétek a fejetekbe, szívetekben ezeket a tanításokat, mert ha ezeket megtartjátok, akkor helyes úton járjátok az élet nagy útját.

Aranymondás: „Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget.” Jelenések 14:7

Sola Scriptura - Egyedül az írás (Biblia). Egy keresztyén embernek tudnia kell, hogy miben hisz. Tudnia kell, hogy mit akar az Isten. Az Úr az Ő akaratát elsősorban a Szentírásron, a Biblián keresztül jelenti ki nekünk. Ezért kell alaposan ismernünk, és napról napra forgatunk a Bibliát. Az évszázadok alatt

Imádság: Kegyelmes Isten! Köszönjük Neked a reformáció csodáját. Köszönjük, hogy visszatérhettünk a Biblia tiszta üzenetéhez, a Te kegyelmedhez és az igaz hithez. Köszönjük, hogy Te tartasz meg bennünket ebben az igazságban! Ámen.

Kraus Viktor

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás

Terjeszti a Deregyő-i Református Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő - Csoma László,
felelős szerkesztő - Györky Szilvia

Szerkesztők: Csoma Annamária, Kraus Viktor
kárpatmedencei tudósítók: Fábián Tibor,
Szenn Péter

Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Deregyő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk